

"אסוף את כל המעשים, את המלים והאותות, כמו יבול רכה, כבד משאת, אסוף את הפריחה, אשר גמלה לזכרונות של קיץ שחלף בטרם עת. אסוף את כל מראות פניה היפים, כמזאת הפרי ואת הבר. האדמה היא אפורה מתחת לשלפים ואין לה עוד לתת לך דבר. ואין יותר גבעול חולם על שבלתו, ואין יותר נדרי ואסרי, רק הבטחת הרוח כי הגשם בעתו עוד יחונן את עפרה, בתום תשרי"

מפקדים ומפקדות, חיילים וחיילות בצבא ההגנה לישראל, עוד זמן קצר תאסף שנה ותיפתח שנה חדשה בציפייה שתהא טובה מקודמתה. נוכח המלחמה המתמשכת, בשנה הזאת התקווה והציפייה עזות וממשיות מתמיד. השיר "אסיף" נכתב לפני כמעט חמישים שנה. הוא נכתב מתוך כאב על אובדן פרטי, מתוך רצון להנציח את החיים במלוא עוצמתם, כדי לגבור על המוות שבסופם. "אסוף את כל המעשים, את המלים והאותות, כמזאת יבול רכה, כבד משאת". כמה הולם הביטוי הזה, "יבול ברכה כבד משאת" בשעה זו, בה צה"ל משלים הישג אחר הישג בחזיתות השונות. יבול ברכה, ובכל זאת - כבד משאת.

נאסוף את כל המעשים, את המאורעות, את המילים, את השנה שחלפה. נאסוף את זעקתם של אחינו ואחיותינו אנשי הנגב המערבי, עת פרצה מתקפת הדמים הרצחנית בבוקרו של חג; נאסוף את רסיסי הזכויות ושברי הלבבות, ההלם והאימה; את השדות שהוצתו והבתים שנחרבו; נאסוף את מאות המשפחות שהוגלו בתוך ארצם, בצפון ובדרום כאחד, אלפי הילדים שלא שבו לבית ספרם; נאסוף את הקריעה על אלה שהלכו ואינם והקריאות לאלו שנחטפו ועודם. נאסוף גם "את כל מראות פניה היפים, כמזאת פרי ואת הבר". את מראות האנשים שנחלצו לעזרה מכל קצוות הארץ, אנשי המילואים שהתייצבו בהמוניהם, את עוז הרוח, הנחישות ומסירות הנפש, התושיה והרעות; התברכנו במתנדבים בעורף הישראלי ובעם היהודי בתפוצות, העומד לימינו גם בימים אלה. נאסוף גם את שיבת החקלאים לשדותיהם בנגב המערבי בתוך ימי המלחמה. נאסוף הכל, את הדבש ואת העוקץ.

משרתי צה"ל,

בימי המלחמה התגלתה עוצמת הרוח הגדולה המפעמת בכם. אתם, הנמנים על לוחמיה ומגיניה של הארץ המופלאה הזו, ובידכם לחונן את עפרה - להמשיך וללחום עד הניצחון על מבקשי רעתנו, למען השבת החטופים והשבויים לחיק משפחותיהם, ולהחזרת בניה ובוניה של הארץ בצפון ובדרום לבתיהם. אתם נושאים של הבטחת הרוח - הלכידות, הגבורה והאמונה העמוקה בצדקת דרכנו, שמכוחן נבצר את בטחונה של מדינת ישראל. נתמך ונחבק את משפחות חללי צה"ל ואת הפצועים בגופם ובנפשם.

צה"ל - על חייליו ומפקדיו - ידע להתרומם מן הכאב והכשל בפתיחת המלחמה ובזכות אומץ הלב, התושייה, המקצועיות והנחישות יש לנו הישגים רבים. לצד זאת, עלינו להמשיך בלמידה ובתחקור עצמנו על מנת להשתפר ולתקן. מתוך הכרת האחריות הכבדה המוטלת עלינו להבטיח ניצחון, להבטיח תקומה, להבטיח את קיומה ושגשוגה של מדינת ישראל ושלוש אזרחינו כולם.

מי ייתן והשנה החדשה אכן תהא טובה לכל עם ישראל, ויתקיים בנו מאמר הפיוט:

תכלה שנה וקללותיה

תחל שנה וברכותי